

fuldt ud Hensyn dertil. Derfor har jeg ogsaa Punkt for Punkt, efterhaanden som Oplysningerne ere indgaaede — de kunde jo efter Sagens Natur først indkomme en Stund efter Finansaarets Afslutning — Punkt for Punkt, efterhaanden som disse Oplysningers glædelige Karakter konstaterede en virkelig Indtægtsstigning, erklæret mig villig til at reducere Kravet om nye Indtægtslove og om Bespareser som den at stryge Kommunitilskuddet. Heri er intet nyt; Regeringen har faaet det Beløb, vi ansaa for nødvendigt for at sikre Balancen, og mere ønskede vi heller ikke. Hvad de principielle Punkter i Skattedebatten angaar, saa have de navnlig været følgende: Venstre har maattet hævde, at vi kunde ikke forøge Forbrugsbeskatningen, selv om det var en Skat paa Forbrugsartikler, der ikke kunde regnes for Nødvendighedsartikler — og til en saadan Skat vilde vi ingenlunde gaa, men derimod kun til Skatter paa Forbrugsartikler, der mere eller mindre maatte betegnes som Luksusartikler — uden at den maatte følges med en Indtægts- og Formueskat, paalagt efter stigende Skala. Dette Krav have vi fuldt ud opretholdt. Vi have opretholdt det saaledes, at Forholdet mellem den Del af Skatten, der er lagt paa Indtægt og Formue, og den Del, der kan kaldes Forbrugsbeskatning, fuldstændig er bevaret. Da Lovene bleve forelagte, havde vi som Indkomst- og Formueskat 4,500,000 Kr., som Forbrugsskatter 7,310,000 Kr. Efter Fællesudvalgets Flertalsindstilling Indkomst- og Formueskat 3,500,000 Kr., Forbrugsskatter 5,694,000 Kr. Det er i begge Tilfælde saa nøjagtigt, som det omtrent kan naas: c. 38 pCt. paa Indkomst og Formue og ca. 62 pCt. paa Forbrugsskatter. Udenfor Indkomst- og Formueskatten og Forbrugsskatten have vi saa paalagt ca. 800,000 Kr. paa, hvad man skattepolitisk kunde kalde rent neutral Grund, thi Stempel paa Lotterisedler og Afgift paa Totalisatorspil er virkelig hverken Indkomst- og Formueskat eller Forbrugsskat, men Afgifter af ganske anden Art. Altsaa dette Princip er fuldkomment hævdet. Hævdet er ligeledes vort Krav om, at Indkomst- og Formueskatteloven og Forbrugsskattelovene skulle skattepolitisk følges ad, saaledes at Indkomst- og Formueskat ikke maatte have nogen særlig Midlertidighed, men at dens Kaaer skulde være de samme som Forbrugsskaternes. Og Forholdet er blevet løst paa den Maade, som vi ansaa for heldigst, nemlig, i Overensstemmelse med Regeringens op-

rindelige Forslag, ved at alle Skatterne ere blevne permanente, kun med en Revisionsbestemmelse, idet de foreslaas reviderede i Oktober 1916.

Endelig have vi holdt paa, at da vi have paalagt en Forøgelse af Forbrugsskatter, deriblandt Skatter som Ølskat og Brændevinsskat, der jo vel kunne siges for en ikke ringe Del at blive baaret af den mindre bemidlede Del af Befolkningen, saa maatte vi nødvendigvis som Supplement dertil have en Formue- og Indkomstskat med stigende Skala. Derfor har det været et afgørende Hovedpunkt for os, at vi ikke alene bevarede den stigende Skala, som vi have i vor gældende Lovgivning, men at vi ogsaa udviklede den videre. Det er ogsaa sket. Jeg har ikke kunnet gaa ind paa f. Eks. at blive ved en procentvis Forøgelse af Indkomstskatten af 1903 og af Formueskatten af 1903, fordi en saadan Stigning, selv for Indkomstskattens Vedkommende, ikke forekom os stor nok til at fylde den Plads i Skattelovsystemet, som Indkomstskatten skulde fylde som Supplement til Ølskat og Brændevinsskat. Endnu mindre kunde vi gaa ind paa at lægge Loven af 1903 til Grund for Formueskattens Vedkommende, thi her var der overhovedet ikke nogen stigende Skala. Formueskatten af 1903 var jo paalagt som en ensartet Skat: 0,6. Men hvad er det da saa for en Formueskat, vi have faaet? Ja, det er en Formueskat med en i Virkeligheden ikke lidt stigende Skala. Den begynder med 0,65 pro mille for de mindste Formuer paa under 15,000 Kr. og ender med 1,25 pro mille. Ser man dette i Forhold til Skatterne af 1903, er det klart, at her er en ret stærkt stigende Skala i Stedet for en ensartet Skat, og se vi dette i Forhold til den gældende Skat af 1909, som er en Kombination af Skatten af 1903 og Forsvarsskatten, saa er Stigningen ikke alene bevaret her, men den er endogsaa ikke lidt forøget, idet man i Stedet for fra 0,6 pro mille til 1 pro mille gaar op fra 0,65 til 1,25. Det er jo øjensynligt, hvordan man saa ser det, at her ere de Grundsætninger, vi have hævdet, bevarede. Men deri ligger selvfølgelig ikke, at vi ikke paa andre Punkter have lempet os efter dem, vi forhandlede med, thi det er nu en Gang at Forhandlings Lod, at noget maa der gives efter fra begge Sider, og jeg ved ikke, om de ærede Medlemmer i den Tid, de vare ved Regeringen, vare vante til at komme op til Landstinget med deres Forslag fra Folketinget og faa dem uforandret ved-